

opstaa: Hvad er Endemaalet for hele vor Valutapolitik? Herom afgjorde Valutaloven, den Lov, der blev vedtaget sidst, intet"; saa tilføjer det ærede Medlem som Stemningen indenfor hans Parti, og han mener ogsaa Stemningen indenfor Rigsdagen og Regeringen, der ogsaa havde udtalt sig tidligere, at man kunde naa til Pariteten i et „sindigt Tempo“, men tilføjer saa: „Imidlertid udtalte Valutaloven intet i saa Henseende, og Spørgsmaalet om det endelige Maal for vor Valutapolitik staa saaledes aabent“. Jeg gør opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, samtidig med at han nævner, at hans Politik er Pari, fastslaar, at Spørgsmaalet om det endelige Maal faktisk staa aabent. Det er det samme, jeg hævder. (Afbrudelse af N. Neergaard). Det er mod det ærede Medlem Hr. Holstein, jeg polemiserer i Øjeblikket.

Og den højtærede Statsminister, som nogen Tid efter sin Tiltræden havde udtalt sig for Pari, udtalte i den samme Sommersamling, altsaa da vi befandt os paa et Stæde omkring 80: „Hvad enten man nu imidlertid til sin Tid vil gaa til at bringe Kronen i Pari, hvad f. Eks. Nationalbanken har betragtet som sin Opgave, eller man vil fiksere den ved 80 eller et andet Beløb, saa rejser der sig herved økonomiske Spørgsmaal“, og saa tilføjer han den tidligere af mig omtalte Bemærkning, at de formuende maa sige, hvad de vil betale for at faa Kronen i Pari. Ogsaa den højtærede Statsminister har altsaa, efter at han har tilkendegivet som Regeringens Standpunkt paa det daværende Tidspunkt, at man burde tilstræbe Pari, ved denne Udtalelse erklæret, at det staa aabent, om man til syvende og sidst vil gaa til Pariteten eller fiksere Kronen ved Beløbet 80 eller et andet Beløb, og der var i denne Udtalelse en aabenbar Sympati for Standpunktet 80, idet han gjorde dem, der vilde Pari, opmærksomme paa, hvad der vilde blive krævet af dem, nemlig en Formueafgift — et Spørgsmaal, som jo senere er rejst fra anden Side, bl. a. af „Aalborg Amtstidende“, og som blev strejft af det ærede Medlem Hr. Kragh paa et Møde i Randers, en Formueafgift paa dem, der tjente ved Pariteten, til Udligning af Tab for dem, der tabte ved den, en meget stor Regulering, hvis Vanskelighed jeg ikke skal komme ind paa paa det nærværende Tidspunkt.

Det ærede Medlem Hr. Holstein vil saaledes se, at et Spørgsmaal af denne Rækkevidde for hele Landet og hele Erhvervslivet ikke afgøres ved nogle Udtalelser om, hvilken Politik man ønsker og tilstræber, men kun afgøres paa een Maade, nemlig ved

Lovgivningens endelige, definitive og bindende Tagen Standpunkt til det, og Loven stiller sig, naar den nu bliver ændret, nøjagtigt paa det samme Standpunkt som den gældende Lov, nemlig at dette Spørgsmaal staa aabent — det glæder mig at se, at den højtærede Statsminister ganske bekræfter det.

De Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Pürschel — der som saa ofte før fandt det nødvendigt at tage Velanstændigheden under Armen for, naar han saaledes havde den under Armen, at give et Indtryk af, hvor smukt han befandt sig i Overensstemmelse med denne Partner — rettede til mig, opfatter jeg, væsentlig paa Grund af den Styrke, hvormed de fremsattes, som en Art Offensivbevægelse for at tildække det, som tydeligt er kommet frem gennem en Række Taler, der er holdt af Medlemmer af det ærede Medlems Parti, og som viser, at hans Paritetsjagt aldeles ikke har Tilslutning fra hele Partiet, ja, at de paa dette Omraade mest kyndige ser med stor Ængstelse paa den — det ærede Medlem Hr. Fraenkels Udtalelser gjorde det ganske tydeligt; det ærede Medlem Hr. Drachmanns Bekymring kom ogsaa stærkt til Orde, og i de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Holger Andersen fremsatte med Henvi- ning til de Landsdele, han særlig repræsenterer, kom det samme til Udtryk. Overfor Jagten efter Pariteten, i hvilken det ærede Medlem Hr. Pürschel mener at burde være forrest, blæsende i Signalthornet, har disse ærede Medlemmers Taler været en særdeles virkningsfuld Meddelelse om, hvorledes han staa, for hvilket Parti han er Fører i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen fremsatte under sine Udtalelser en bemærkelsesværdig Ting; han sagde, at dette Lovforslag kunde han ikke stemme for, fordi det ikke tilstrækkeligt tog Hensyn til en Stabilisering af Kronekursen. Ja, det er Mangelen ved det Forslag, som foreligger, at det ikke tilstrækkeligt tager Hensyn til Stabiliseringen af Kronen. Men hvorfor gør det det ikke? Fordi Nationalbanken paa alle Forespørgsler fra det ærede Medlem Hr. Pinstrup og fra mig, dels ved Fremsættelsen i Udvalget af vore egne Forespørgsler og dels ved min Fremsættelse af det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Drachmann havde fremsat her i Tinget, har svaret, at en Stabilisering af Kronekursen kan Nationalbanken overhovedet ikke sikre. Det er dens Erklæring overfor den Tanke, som bl. a. jeg har fremsat, og som i nogen Grad svarer til det, det ærede Medlem Hr. Fraen-